

Şiir
Gökhan GÖK

HASRETİĞİM TOPRAKTIR BENİM

Demir, bakır ve magnezyum olarak
Gövdemde taşıyorum seni biliyorum
Etimde, tırnağımda, kanımdasın ama
Ne denli ağırsın ki hiç hissedemiyorum.

Seninle sarmışlar doğduğumda beni
Süt kokulu tenimin ilk elbisesiymişsin
Ne varsa yiyip içtiğim hepsi senden.

Şimdi anlıyorum, aşeren kadınlar neden
Çılgın bir iştahla yiyorlar seni
Ve neden gizlendiğini her ölünün sana.

Ey bereket tanrıçam, doğurgan anam
Ey ilk göz ağrım, son sığınağım ey

Tükendiğini gördükçe her geçen gün senin
Nasıl da sığınmak istiyorum koynuna bir bilsen...

Kara toprak hasretliğimsin benim!